

arrestanter skal fastsættes særlige regler om behandlingen af de arrestanter, der anbringes i isolation.

Såfremt lovforslaget vedtages i sin nuværende form, vil der efter vedtagelsen således skulle udfærdiges ændringer af de nugældende administrative regler for behandling af varetægtsarrestanter i isolation bl.a. med henblik på at sikre øget kontakt mellem personale og indsatte, der er varetægtsfængslet i isolation.

Det vil i den forbindelse blive overvejet, om der for visse personalegrupper skal indføres minimumskrav til hyppigheden af kontakten med de isolerede varetægtsarrestanter.

Den endelige fastlæggelse af formen og indholdet af reglerne må imidlertid ske på grundlag af nærmere undersøgelser og vurderinger af de erfaringer, man på dette område har gjort sig i Kriminalforsorgens institutioner, ligesom psykiatrisk og psykologisk ekspertise bør inddrages.

Spørgsmål nr. 23:

Gælder der ifølge lovforslaget en absolut øvre grænse på 8 uger for, hvor længe unge under 18 år må sidde isolationsfængslet, eller vil de kunne overføres til almindelig varetægtsfængsling og så senere på ny genindsættes i isolation, hvor en ny 8 ugers frist starter?

Svar:

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 770 c, stk. 4, at hvis arrestanten er under 18 år, må isolation i ingen tilfælde finde sted i et sammenhængende tidsrum på mere end 8 uger.

Om den tidsmæssige overgrænse for varetægtsfængsling i isolation af unge under 18 år fremgår følgende af pkt. 2.7.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget:

»Som anført ... vil det i et mindre antal sager, hvor særlige forhold gør sig gældende, kunne være ødelæggende for sagens forfølgning, hvis der fastsættes en ufravigelig overgrænse for isolation.

Det må imidlertid antages, at sådanne særlige forhold kun i yderst sjældne tilfælde vil gøre sig gældende i sager, hvor den sigtede er under 18 år. Det må i øvrigt antages, at isolationsfængsling udgør en ganske særlig belastning for personer under 18 år, og at hensynet til arrestanten i disse sager må tillægges større vægt end i sager, hvor arrestanten er over 18 år. På denne bag-

grund finder Justitsministeriet, at der bør fastsættes en ufravigelig overgrænse på 8 uger for isolation af arrestanter under 18 år. Det forudsættes samtidig, at der hos politi og anklagemyndighed, forsvarsadvokaterne og retterne sker en særlig opprioritering af sagsbehandlingen i disse sager.«

I overensstemmelse med den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 770 a, stk. 2, og de øvrige tidsgrænser i den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 770 c, stk. 4, anvendes i den foreslåede tidsbegrænsning for isolation af unge under 18 år udtrykket »et sammenhængende tidsrum«.

Om fortolkningen af dette begreb i den gældende § 770 a, stk. 2, om tidsbegrænsning af isolationsperioden, hvis sigtelsen angår en lovovertrædelse, som efter loven ikke kan medføre fængsel i 6 år eller derover, anføres følgende i Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 975/1983 s. 50-51:

Den af udvalgets flertal foreslåede tidsbegrænsning vedrører »et sammenhængende tidsrum« (på mere end 3 måneder). Der ligger heri, at en isolationsperiode ikke må udstrækkes ud over 3 måneder. Dette gælder også i tilfælde, hvor der under sagens behandling dukker nye forhold op, om hvilke politiet må starte ny efterforskning (forudsat naturligvis at også de nye forhold er af en sådan art, hvor loven ikke hjemler straf af fængsel i 6 år eller derover). Den foreslåede regel vil altså ikke i alle tilfælde give politiet mulighed for 3 måneders efterforskning af et forhold under isolationsfængsling.

Udvalget kan anbefale, at bestemmelsen med hensyn til de citerede ord (»et sammenhængende tidsrum«) udformes og fortolkes som anført. ...

.....

Udvalget er i øvrigt enig om, at den således foreslåede regel efter sin ordlyd ikke vil være til hinder for, at en person, der har siddet i isolation i 3 måneder eller op mod 3 måneder, og derefter er udtaget af isolation, på ny sættes i isolation, såfremt dette er påkrævet, fordi politiet bliver opmærksom på nye forhold, der nu skal efterforskes. Man bør dog være opmærksom på, at der ikke herved sker omgåelse af 3-måneders-fri- sten. Også selv om den periode, i hvilken sigtede har været ude af isolation, ikke er ganske kortvarig, bør domstolene i sådanne tilfælde være tilbageholdende med at træffe bestemmelse om ny isolation. Dette følger af den afvejning, der i